

21.6.72

לא עלימנו להללכם נכתב מכתב זה, אומר הקורא י. ביטר, מרחוב שמשון 11, תל-אביב, אזרי כמה מחמאות אדיבות. אני מתייחס לכתבה, מחוזה אומלל (העולם הזה 1322), הדן בסימפוזיון, דרכים חדשות לשלום ישראל-ערב.

הקשר בין יוזמי הסימפוזיון והעולם הזה מצטמצם, בכתבתכם, בהערות-שוליים אחת, בה נאמר: עורכי העולם הזה ואתגר שהוזמנו להרצות בפני הסימפוזיון, ביטלו את השתתפותם אחרי מושב הפתיחה, כא-שר נתבררה מהותו.

מה זאת? עד כה סברתי כי העולם הזה מעוניין בהפצה נרחבת, במידה המירבית, של רעיונות. והנה נערך סימפוזיון, בהשיתתפות אישיים חשובים מהארץ ומחו"ל, ב-נישא שבו יש להעולם הזה דעה ביגדרת ביותר, שעליה הוא עומד בעקשנות. האם אין זה אך טבעי שהעולם הזה יקפץ על המציאה הנדירה הזאת, וישמע דברו מעל הבמה המכובדת?

אתם כותבים כי הסימפוזיון היה, מחוזה אומלל של חוסר-רצינות, פחדנות וחוסר-אחריות. האם חוסר-היענותכם להזמנה לי-השמיע את דבריכם לא הוא שתרם תרומה נכבדת לרמת הסימפוזיון? האם דבריכם הרציניים, האמיצים והאחר-איים לא היו מסוגלים לגרום לסימפוזיון להיות אחר מאשר היה?

כתבתם שהאורחים הנכבדים תמחו מדוע הסרתו עצבם לבוא ממרחקים, כדי לשמוע את הדיבורים הנדושים שהושמעו. האם לא יכולתם אתם להשמיע באוזניהם דברים שו-נים, שהיו יכולים להצדיק, לגביהם, את הטייזה הרבה הכרוכה בבואם ממרחקים? האשמתם את יוזמי הסימפוזיון באשמות שונות ונכבדות. האם עצם הזמנת עורכי העולם הזה, שעזותיהם בנושא הנידון יור-עות בחדאי ליוזמי הסימפוזיון, אינו מעיד כי הם התכוונו ברצינות להצגת כל הדעות הרחוקות בארץ בנושא הנידון? כיצד אתם יכולים לכתוב, שהשמעת תוכנית זאת, ב-פני קהל כזה, גבלה עם חוצפה, כאשר דברכם אתם היה צריך להחת חלק מתוכ-נית זו, ואיש לא מנע בעדכם מלהשמיעו?

לא היה לנו חשק רב להיכנס לחיכוך על פרשה זו, מחשש פן ישא אופי של התנצ-חות אישית וכיתתית. אך כמה וכמה קור-אים כתבו לנו מכתבים על נושא זה, אם בנימה של צער (כמו הקורא דויד ארנפלד, תעשייני-יהלומים צעיר, בגיליון האחרון), אם בנימה של התמרמרות, כמו הקורא ביטר, במכתב זה. אשתדל להסביר את עמדתנו. הפנייה אלינו להשתתף בסימפוזיון באה ברגע האחרון ממש. נאמר לנו כי התוכנית נמצאת כבר בבית-הדפוס, ונדרשנו לתת את השוּבְתָנו תוך כמה דקות.

גישתנו העקרונית היא שכדאי לשבת תמיד ליד שולחן אחד עם כל חוג וכל אדם, יהיה אשר יהיה, אם יקרב הדבר את ה-שלום ויחדיר את התודעה המרחבית לגב-הציבור. על כן השבתי ללא היסוס בחיוב. לא הצגתי שום תנאי ציבורי או אישי. כיום ברור לי שזאת היתה שגיאה: הייתי חייב לתבוע ייצוג בתעדה המארגנת, כדי להשתתף בעיצוב אופי הסימפוזיון. אולם אם שגיתי, היה זה מתוך רצון טוב מדי.

אולם כבר הרגעים הראשונים של הסימ-פוזיון נטעו בלבנו ספק חמור אם אומנם תושג המטרה שרצינו בה — או שמא תור-שג מטרה הפוכה דווקא. המשתתפים הישראלים של הסימפוזיון התחלקו למעשה, לשלושה סוגים עיקריים: ● מתנגדים עקרוניים לכל פעולה למען השלום, התומכים ללא סייג בקו הרישמי. עם אלה נימנה, למשל, ח"כ יזהר הררי. ● עסקנים המוכנים לבטא שאיפה מעור-רת לעשות "משהו" למען השלום, מכלי להתחייב למאומה. ● אנשים העוסקים מזה שנים ברצינות ובהתמדה בגיבוש דרכים מעשיות לשלום. בשתי הישיבות הראשונות, החגיגיות, ש-נועדו "חיכוך המדיני", ישבו על הבמה אנשי שני הסוגים הראשונים, והם שנשאו את הנאומים המרכזיים, שקבעו את האווירה הכללית בתוך הסימפוזיון, ואת דמות ה-מאורע בעיני העתונות והציבור הרחב. הסימפוזיון חולק מראש לשלושה נוש-אים — דיון מדיני, דיון כלכלי ודיון על "תרבות ישראל וערב". אף אחד מאנשי הסוג השלישי — ואני מרשה לעצמי לשייך את עצמי ואת חברי לסוג זה — לא הורשה להשתתף בדיון המדיני! עורך אתגר נת-בקש להרצות בדיון הכלכלי דווקא. ואילו אני עצמי נדרשתי להרצות בדיון התרבותי. (להשתתף: מר אליעזר ליבנה, שכוחו בצד הכלכלי והפרופסור ישעיהו ליבוביץ, שהוא

מ ק ל ט - ק ו ר
ג' ל ו ס ו

* 6 שעות הקלטה.
* 3 מהירויות.
* סרט ג'לוסו HI-FI אוריינילי.

2 דוגמאות לבחירתך

GELOSO

GRAUER POB 875 T.A.

A.M. Adv.

בגרות

טכניקון
ניתוח ביקור וערב
לאנסטרונים

ב-24 לינואר

נפתחים קורסים חדשים
מוקדמות ובגרות

ספרי לימוד בהוצאת בית הספר

פרטים והרשמה:
10 בבקר עד 8 בערב

נדבז

להשתלמות מקצועית ותינונית

חיפה ביאליק 17

ירושלים יפו 33, בית יואל

תל אביב דום אלנבי 76

תל אביב צפון דיזנגוף 86

"לוי"ד"

המכון הבינלאומי להתכתבות

אלפי מכתבים
לפי שיטה אמריקאית
פרוספקט חינם
תל-אביב, ת. ד. 4185

בהקדו

בתערוכת

תחביב

פ ת ו ח
מ"9 בבקר
עד חצות

ככר מלכי ישראל

סיפורים צרפתיים בני זמננו

סארטר. קאמי. אנדרה ז'יד. מוריאק. קולאט. קוקטו.
ורקור. גארי. איימה

("הזר" לקאמי בשלמותו. בתרגום א. אמיר)

עם הספר בע"מ